

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: S. Papuha
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, A. Minciuna, M. Moraru

Dosarul nr. 3ra-711/16

Î N C H E I E R E

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015, prin care a fost casată hotărîrea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 24 februarie 2015 și emisă hotărîre nouă,

c o n s t a t ă

La 12 august 2013, SRL „Cebacot” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind anularea deciziilor nr. 572 din 30.07.2013, nr. 2360 din 19.06.2013 și a actului de control nr. 1-627940 din 27.05.2013 prin care s-a aplicat față de contribuabil sancțiune fiscală în mărime de 10 000 lei pentru desfășurarea unei activități fără aplicarea mașinii de casă și control.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 27 mai 2013, inspectorii fiscali, în baza controlului efectuat la magazinul comercial ce aparține SRL „Cebacot”, din str. Feredeului 4/3, mun. Chișinău, au întocmit Actul nr. 1-627940 potrivit căruia a fost constatată încălcarea prevederilor art. 8 alin.2 lit. c) Cod Fiscal, aprobat prin Legea RM nr. 1163-XIII din 24.04.1997, și pct. 10, lit. a, lit. e cap. V, anexa nr. 5 din Regulamentul cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar, prin care s-a constat că reclamantul nu a utilizat mașina de casă și control la decontările cu cumpărătorii.

Indică reclamantul că, la 04 iunie 2013 SRL „Cebacot” prin scrisoarea nr. 3079 a înaintat obiecții la Actul de control menționat.

La 19 iunie 2013, în baza Deciziei nr. 2360/3/11 din 19 iunie 2013 emise de IFS mun. Chișinău, reclamantului i s-a aplicat amendă în mărime de 10 000 lei pentru încălcarea legislației fiscale.

La 28 iunie 2013, reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă către IFS mun.

Chișinău privind anularea Deciziei menționate ca ilegală și emisă contrar prevederilor legale. Aceasta a fost recepționată de pîrît la data de 02 iulie 2013.

La 30 iulie 2013, Inspectoratul Fiscal mun. Chișinău prin Decizia nr. 572 din 30.07.2013, a respins ca neîntemeiată contestația depusă în lipsa temeiului legal de anulare.

Consideră reclamantul că controlul a fost efectuat cu încălcarea procedurii stabilite de legislația fiscală fiindu-i încălcat dreptul la proprietatea privată și protecția acesteia.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 februarie 2015, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Cebacot” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău. S-au anulat ca fiind ilegale: decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 2360/3/11 din 19.06.2013, decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 572 din 30.07.2013 și actul de control nr. 1-627940 din 27.05.2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 24 februarie 2015 și emisă o hotărîre nouă prin care:

-S-a respins, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Cebacot” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actelor administrative.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 11 ianuarie 2016, în termenul prevăzut de lege, SRL „Cebacot” a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a interpretat eronat normele de drept material.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Cebacot” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Cebacot” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță